

KURŞUN KALEMLİK

Bu kurşun bir bebeğin ağzında gevşenmiş gibi kalem...

Saçların dökülür incinirse hayalin
Islak suda beslediğin güller senin değil ki...

*

Ebcedini dedeme sormalıyım miladi sıfır ne demek
Sonra bir de Musa'ya kaç Nil sığar
Doğumundan ölüme dek

Gözleri hep aynı dünyanın
İçinde çekirdek, gül suyu, kol bağları
Çubuğun toprağa dikilme anında başlıyor sayaç
Sıfır noktasında öğle vakti hükümdar
Düzen kol geziyor ani manevralarla
Eğri dikilen her kule zamanı bıçaklayacak

Dünya bizden biri
Alnımda beliren ilk çizgiyi o gördü
Taşı da Kabil'e o verdi
Düşümleri boşluğa bırakan kâhinin ipine sarılıp gitti
Dünya bizden biri, dişimize taş devrini sığdıran
Kan kokusu biriktirdi aralarına
Ülke sınırları da buna dâhildir
Gözü yaşlı olmayan geçemedi oradan
Mancınık bu sefer İbrahimleri gönderdi
Anadolu her zaman gülistana mukabildir

Gülüşü sarraf vitrinleri gibi
İhtilaller çıkardı tarih boyunca
Dünya! Alın çizgilerimi perçeme verdim
Mumya bir şehir olacağım bundan sonra
Cenkler stadyumda yapılıp
Kıtlıkta karınca yuvaları aranacak
Evet, gözlerin hep aynı ama
Gülüşün bana kendimi asla unutturmadı

Havvanur Közoğlu